

KAZALO / OBSAH

Veronikin prst ali namesto predgovora	10
Rouška Veroničina aneb namísto předmluvy	11
Sem, kakršen sem	14
Jsem, jaký jsem	15
Ozri se proti domu, angel	18
Ohlédni se k domovu, anděli	19
V žepu še vedno nosim ključ nekdanjega doma	22
Pořád ještě nosím v kapse klíč od někdejšího domova	25
Pogosto sem izgubljen v temnem gozdu jezika	26
Často jsem ztracený v temném lese jazyka	27
Drživa se za roke od takrat, ko sva se spoznala	28
Držíme se za ruce od té doby, co jsme se poznali	29
Po vojni zidava hišo	30
Po válce stavíme dům	31
Sidro moje male ladje	32
Kotva mé malé lodi	33
Sonce je hostija mojega prvega in zadnjega obhajila	34
Slunce je hostie mého prvního i posledního přijímání	35
Sonce povsod in vse enako greje	36
Slunce hřeje všude a na všechny stejně	37
Vsak dan se sprašujem	38
Každý den se ptám	39
Sonce nad Tomajem	40
Slunce nad Tomajem	41

- 42 Tistega dne je sonce vse pozlatilo
43 Toho dne slunce všechno pozlatilo
- 44 Nisem videl latnika pred sosedovo hišo
45 Neviděl jsem loubí před sousedovým domem
- 46 Po strastnih objemih sva se izgubila
47 Po vášnivých objetích jsme se ztratili
- 48 Kaplja rose si
49 Jsi kapkou rosy
- 54 Najin vrt ljubezni, ljubezen, je slovar in slovnica mojega
pesniškega jezika
55 Naše zahrada lásky, láska, je slovník a mluvnice mého
básnického jazyka
- 58 Najin tomajski vrt je vrt ljubezni in uživanja
59 Naše zahrada v Tomaji je zahradou lásky a rozkoše
- 64 Kot sem si nekoč želel
65 Jak jsem si dávno přál
- 66 Brezimno drevo v vrtu
67 Bezejmenný strom v zahradě
- 68 Spominjam se učnih ur v naravi
69 Vzpomínám na výuku v přírodě
- 70 Pogosto sem spet otrok
71 Často jsem zase dítětem
- 72 Vse v meni in zunaj mene je magično in mistično
73 Vše ve mně i kolem mne je magické a mystické

Ljubezen je zmrznjeno oljko vrnila v življenje	74
Láska vzkřísila zmrzlou olivu k životu	75
Zaman zapiram oči in obračam glavo stran	76
Marně zavírám oči a odvracím hlavu	77
Z zarjavelim bajonetom iz prve svetovne vojne	78
Zrezivělým bajonetem z první světové války	79
Naenkrat se vse umiri in utihne	80
Najednou se vše uklidní a ztichne	81
Pogosto sva ujeta v pajčevino molka	82
Často jsme chyceni v pavučině mlčení	83
Vedno, ko začnem pisati pesmi, mi maček sede v naročje	84
Vždy, když začnu psát básně, kocour si sedne na můj klín	87
Je bil to sen kresne noči	88
Byl to sen noci svatojánské	89
Po pomladanskem dežju	90
Po jarním dešti	91
Kafka je pisal pismo tudi mojemu očetu	92
Kafka psal dopis i mému otci	93
Pridi, ljubezen, brž v vrt	96
Pospěš si, lásko, do zahrady	97
Stopim iz vrta v hišo	98
Ze zahrady vejdu do domu	99
Danilo Kiš v bordelu muz	100
Danilo Kiš v bordelu můz	101
Spet cvetijo perunike na pesnikovem grobu	102
Zas kvetou kosatce na básníkově hrobě	103

- 104 Bila sva tudi na Heglovem grobu
105 Byli jsme i u Hegelova hrobu
- 106 Najini jutranji in večerni senci
107 Naše ranní a večerní stíny
- 108 Učimo se hrepenenja od kapnikov v kraških jamah
109 Touze se učme od krápníků v jeskyních
- 110 Od tebe sem se, dragi Borges, veliko naučil
111 Od tebe jsem se, drahý Borgesí, hodně naučil
- 114 Ne vem, kdaj bom oslepel
115 Nevím, kdy oslepnu
- 116 Ko pride prijatelj na obisk
117 Když přijde přítel na návštěvu
- 118 Na nebu se zvezde bleščijo kot kaplje potu na tvojem
obrazu, Louis Armstrong
119 Na nebi se třpytí hvězdy jako kapky potu na tvé tváři,
Louisi Armstrongu
- 122 Niso vse pesmi že napisane, dragi Różewicz
123 Všechny básně ještě nejsou napsané, drahý Różewiczi
- 124 Ko berem pesmi
125 Když čtu básně
- 126 Lastovke na brzojavnih žicah
127 Vlaštovky na telegrafních drátech
- 128 Sam sem šel skoz temačen gozd
129 Šel jsem sám temným lesem
- 130 Šel sem gor in dol po stopnicah tvojih verzov, ljubimec
smrti, Federico Garcia Lorca
131 Stoupal jsem a sestupoval schodištěm tvých veršů, milénče
smrti, Federiku García Lorco

Spet je prišla jesen	134
Zas prišel podzim	135
Noč. Tema	136
Noc. Tma	137
Ponoči so vse rože črne	138
V noci jsou všechny květy černé	141
Naenkrat se zablešči sredi vrta	142
Najednou se zatřpytí uprostřed zahrady	143
Kadarkoli se srečava, se dolgo gledava	144
Kdykoli se setkáme, dlouho se na sebe díváme	145
Mati burja in njene hčere	146
Matka bóra a její dcery	147
Ljubezen me je naredila pesnika	148
Láska ze mě udělala básníka	149
Lepše od najlepših pesmi	150
Krásnější než nejkrásnější básně	151
Ko nisi z mano v Tomaju	152
Když se mnou nejsi v Tomaji	153
Nekoč, v mladosti, sem pisal pesmi	154
Kdysi v mládí jsem psal básně	155
Vse rože, ki jih sadimo	156
Všechny květiny, které sázíme	157
Največkrat se pogovarjam z mrtvimi	158
Nejčastěji si povídám s mrtvými	159

160 Ko sem uničeval plevel v vrtu, sem mislil nate, Nelly Sachs
 161 Když jsem v zahradě vytrhával plevel, myslel jsem na tebe,
 Nelly Sachsová

 164 Z rokami, ki dišijo po smrti, sem položil glavo v tvoje
 naročje
 165 Rukama, které voní smrtí, jsem položil hlavu na tvůj klín

 166 Proti večeru je vse prepolno svetlobe
 167 K večeru je vsechno plné světla

 170 Včasih vidim kraško pokrajino z Van Goghovimi očmi
 171 Občas vidím krajinu Krasu očima Van Gogha

 174 Včasih se mi zazdi, da je vse v življenju brez smisla
 175 Občas se mi zdá, že v životě nic nemá smysla

 176 Vse življenje se poslavljam od življenja
 177 Celý život se loučím se životem

 178 Pogosto me sprašuješ
 179 Často se mne ptáš

 180 Nočem lovorjevih vej, spletenih v venec zmage
 181 Netoužím po snítkách vavřínu, uvitých ve věnec vítězství

 185 Zahrada hříšných radostí a rajskeho smutku aneb namísto
 doslovu